

Abstrakt

Cílem této práce je s využitím teorie tří modelů mediálních systémů D. C. Hallina a P. Manciniho (popsané v knize *Systémy médií v postmoderním světě*) určit, ke kterému z uvedených tří modelů má český mediální systém nejbližší. Pozice českého mediálního systému je určena na základě zkoumání 4 kritérií: z hlediska jeho vývoje a po stránce vlastnické struktury, z hlediska politického paralelismu, profesionalismu a profesionalizace žurnalistiky a konečně, dle role státu v mediálním systému. Následně ho srovnávám se zeměmi modelů mediálních systémů a na základě tohoto srovnání se snažím český mediální systém přiřadit k jednomu z těchto modelů. Provedenou analýzou jsem došla k závěru, že český mediální systém sdílí vlastnosti jak severo-středoevropského, tak středomořského modelu, a pohybuje se tudíž na hranici mezi nimi. Toto přiřazení, které poskytuje celkový pohled na český mediální systém, umožňuje určit oblasti, ve kterých jsou nedostatky (zejm. v médiích nedostatečně pokryté spektrum názorů jednotlivých skupin společnosti, nedostatečně vyvinutá profesní identita žurnalistů), a zároveň tak i značný prostor pro další rozvoj mediálního systému v ČR jako celku.

Klíčová slova: mediální systém, ČR, modely mediálních systémů, vlastnictví, střední Evropa